

- a) organizowanie poradnictwa techniczno-produkcyjnego,
- b) organizowanie zwalczania szkodników na plantacjach warzyw i w sadach,
- c) nabywanie i wspólne eksploatowanie maszyn i narzędzi ogrodniczych,
- d) organizowanie dostaw nasion, materiału szkółkarskiego, nawozów sztucznych, środków ochrony roślin itp.,
- e) rozwijanie budownictwa przechowalni warzyw i owoców, szklarni, inspektów itp.

§ 4. 1. Uspołecznione przedsiębiorstwa skupu powinny płacić producentom ceny wynikające z podaży i popytu. Ceny te powinny być w zasadzie uzgodnione uprzednio z odbiorcami: przedsiębiorstwami handlu detalicznego, przemysłu, handlu zagranicznego itp.

2. Przedsiębiorstwa handlu detalicznego (jak również przedsiębiorstwa skupu) kupują warzywa i owoce od producentów po cenach umownych.

3. Prezydium rad narodowych w uzgodnieniu z Państwową Komisją Cen mają prawo okresowego ustalania maksymalnych cen detalicznych na niektóre podstawowe warzywa i owoce. Ceny takie mogą być wprowadzone w ściśle określonych

miejsowościach o charakterze przemysłowym oraz wycieczkowym.

4. Przedsiębiorstwa detaliczne nie uspołecznione kupują warzywa i owoce od producentów i sprzedają je po cenach przez siebie wyznaczonych.

§ 5. 1. Zobowiązuje się Ministerstwo Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z Centralą Spółdzielni Ogrodniczych do koordynowania działalności przedsiębiorstw skupu i handlu detalicznego w zakresie bilansów towarowych, planów zaopatrzenia przemysłu oraz rezerw zimowych w warzywach i owocach.

2. Nadwyżki płodów ogrodniczych, po zabezpieczeniu rynku wewnętrznego, mogą być przez Centralę Spółdzielni Ogrodniczych eksportowane w porozumieniu z Ministerstwem Handlu Wewnętrznego.

§ 6. Wykonanie niniejszej uchwały porucza się zainteresowanym ministrom.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Nowak

191

UCHWAŁA Nr 125 RADY MINISTRÓW

z dnia 1 kwietnia 1957 r.

w sprawie opracowywania terenowych bilansów siły roboczej.

Planowanie prawidłowych kierunków rozwoju poszczególnych regionów kraju, jak i prowadzenie bieżącej polityki gospodarczej dostosowanej do potrzeb danego terenu — wymaga rozeznania stanu, rozmieszczenia i wykorzystania zasobów siły roboczej.

W tym celu Rada Ministrów uchwala:

§ 1. 1. Prezydium powiatowych (miejskich) rad narodowych opracowują roczne powiatowe (miejskie) bilanse siły roboczej.

2. Prezydium wojewódzkich rad narodowych (WRN) opracowują roczne wojewódzkie bilanse siły roboczej jako zbiorcze zestawienia powiatowych bilansów siły roboczej i przesyłają bilanse wojewódzkie w odpisie do Komisji Planowania przy Radzie Ministrów oraz do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

§ 2. Zakłady pracy obowiązane są dostarczać na żądanie prezydiów rad narodowych danych niezbędnych do opracowania

bilansów siły roboczej, w szczególności danych dotyczących faktycznego i przewidywanego stanu zatrudnienia.

§ 3. Zasady, tryb i terminy opracowywania bilansów siły roboczej (§ 1) oraz szczegółowy zakres danych, o których mowa w § 2, ustali Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej oraz Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego — po zasięgnięciu opinii prezydium WRN.

§ 4. Traci moc § 6 uchwały nr 679 Prezydium Rządu z dnia 29 września 1951 r. w sprawie werbunku niewykwalifikowanej siły roboczej (Monitor Polski Nr A-88, poz. 1214).

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

192

UCHWAŁA Nr 126 RADY MINISTRÓW

z dnia 1 kwietnia 1957 r.

o zmianie uchwały nr 496 Rady Ministrów z dnia 18 lipca 1951 r. o rozdziale i wykorzystaniu mieszkań pracowniczych i służbowych (Monitor Polski Nr A-68, poz. 887) i ustaleniu zasad rozdziału mieszkań uzyskanych z publicznego budownictwa mieszkaniowego.

§ 1. Mieszkania w domach wznoszonych w ramach planu inwestycyjnego rozdzielane są zgodnie z celem gospodarczym poszczególnych inwestycji, a mianowicie:

- a) w budownictwie mieszkaniowym rozproszonym, prowadzonym przez poszczególne resorty (budownictwo z planu inwestycyjnego, ze środków pozalimitowych, z funduszu zakładowego) — zgodnie z wytycznymi usta-

lonymi przez właściwego ministra w zasadzie na mieszkania służbowe inwestora bezpośredniego,

- b) w budownictwie mieszkaniowym rozproszonym, którego inwestorem bezpośrednim są prezydium rad narodowych — do dyspozycji prezydium właściwej rady narodowej,